

בחרשו, ולא אשכח טרא, דיהא הוא בראשותיה,
אלא מטרא דאתנית חיפש כל הלילה בכספיו ולא מצא צד אחר שיכול
 להיות ברשותו אלא מצד הארון שלו שיטמא את עצמו איתה וימשר עליו מכח הקליפות
 הקשות שיכולות לעשות נגד רצונו ית' למרוד בו ולעשות כרצונם בבחינת הבא ליטמא
 פותחין לו.

יוסף הצדיק ידע בחכמתה העליונה מצד הקדושה שיש בקלי' עשר ספרות מצד
 החמור ועשרה מהארון ובן שלח לאביו עשרה חמורים ועשרה ארוןות

והיינו דאמר רבי יצחק אמר רבי יהודה, באליין
בתראיון תפתאין אית ימינה ואית שמאל.
מטרא דימינה חמרי, כמה דאוקימנא. ומטרא
דشمאלית אתני זהה שאמר רבי יצחק בשם רבי יהודה שבספרות הסט"א יש צד
 הזכר שהוא ימין וצד השמאלי שהוא צד הנוק' בקלי' מצד הזכר נבראו קל' החמור
 ומהשמאל بحي הארון. **וთאנא, עשרה איןון לימינה, ועשרה**
לشمאל ואלמדנו שהן עשר ספרות לימיין ועשרה לשמאלו. וקד הוא דאמר
רבי יוסף, יוסף כה אתפרש מאבוי, ידע בחכמתא
דלעילא, ברוא דבראיון קדישין עלאין וזה שאמר רבי יוסף שיטוף
 הבדיקה כאשר נפרד מאביו ידע בחכמתה העליונה בסוד העשר ספרות העליונות של
 הקדושה. **כיוון דהזה במצרים, אולייף בההייא חכמתא**
דלhone כיון שירד למצרים למד בחכמת הספרות שלהם, **באינון בראיון**

הילמוד היומי

לע"ג מזל יודנה בת רוזה ע"ה

תְּתַאֲזִין, הֵיכֶל אֲחִידָן אַיִנָּוּן דִּימִינָא, וְאַיִנָּוּן דְּשָׁמָאלָא בָּאוֹתָן הספירות התחתונות של הסט"א אֵיךְ הַן אוֹחוֹזות אֶל בַּימִין וְאֶל בַּשְּׂמַאל. **עַשְׂרָה דִּימִינָא וְעַשְׂרָה דְּשָׁמָאלָא חַמְרִי וְאַתְּנִי** עשר של הימין בחינת קל' החמור ועשרה של השמאלי בחינת קל' האתונ. **וּבְגִין בְּךָ רַמּוֹ לְאָבוֹי מַמָּה דָּאָוְלִיָּה תְּמִזֵּן,** דְּבַתִּיב ולכון רמו לאביו ממה שלמד שם כמו שכתו (בראשית מה) **וְלְאָבוֹי שְׁלַח בְּזָאת עַשְׂרָה חַמְזָרִים** ועשרה אתונות יג'ו.

כל עשר הספירות דקל' מצד ימין כוללות באחת הנקראות חמוץ ובכל העשר
שבشمאל כוללות באתונ

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אַיִנָּוּן דִּימִינָא בְּלִילָן בְּלָהָו בְּחָד, דְּאָקָרִי חַמְזָר אותן שבימין כוללות כולם במל' בקליפה אחת הנקראות חמוץ. **וְהָא** הוא ה'הוּא ח'מ'ז'ר' אותן שבימין כוללות במל' בקליפה אחת הנקראות חמוץ. **וְהָא** הוא ה'הוּא ח'מ'ז'ר' (דברים כב) **לֹא תִּחְרֹשׁ בְּשָׂור וּבְחַמְזָר יְחִידֵי**. כי השור הוא מצד הגבורה והחמור הוא מצד החסר ושניהם פגעים רעים **וְהָא הָוּא חַמְזָר, דִּזְמִין מְלָכָא מְשִׁיחָא לְמִשְׁלָט עַלְיהָ בְּמַה דְּאָקִיםְנָא** וזה החמור שעתיד המשיח לשולט עליו ולהכניעו ולבא רוכב על החמור כמו שביארנו. **וְאַיִנָּוּן דְּשָׁמָאלָא, בְּלִילָן בְּלָהָו בְּחָד דְּאָקָרִי אַתְּזָן** ואתונ שבחם שמאל כוללות כולם במל' בקל' אחת הנקראות אתונ. **דְּהָא מְסֻטְרָהָא נְפִיק עִירָה, קְטַרְוִגָּא דְּדַרְדָּקִי, בְּמַה דְּאָקִיםְנָא** ומהצד שלה יוצאת קל' אחת הנקראות עיר'ה המCTRוגת על הילדים וגורמת להם אסכמה רוח'ל כמו שביארנו.

והיינו דכתיב וזה כתוב, (זכריה ט) עני ורופא על חמור ועל עיר בן ארונות שהמשיח ישלוט עליהם ויבניהם ויבא רוכב עליהם, ארנת חסר תיבת ארונות כתוב בלי ו, עשרה דבליין פחד להורות שהם כולם עשר הכלולות בклиפה אחת שהיא הארץ הוזו.

עתיד הקב"ה לקשר את הקל"י הנקראת עירה הנורמת לאסכרה בילדים
וזה הוא **דאמר רבינו שמעון**, **מאי דכתיב** וזה מה שאמר רבינו
שמעון לבאר מה שבתוב, (בראשית מט) **אסרי לגפן עיריה**. **אסרי**
לגפן, **ומין קדרשא בריך הוא לקשרא בגיניחון דישראל**
דאקרוין גפן עתיד הקב"ה לקשרו בשבייל ישראל הנקראים גפן את הקל"י הנקראת
עיריה. **דאיהו קטיגורא דיליהו** שהוא המCTRג שלהם שמקטרגת על
הילדים וגורמת להם לאסכרה, **ובגין דאקרוין שורק**, **דכתיב** ולפי שום
ישראל נקראים גם שורק כמו שבתוב, (ירמיה ב) **ואנבי גטעתיך שורק**. לכן
קשרו הקב"ה גם קל"י האthon כמו שבתוב ולשורקה **בני אתנו**, **ההוא דנפיק**
מפטרא דהאי אתנו אותה הקל"י היוצאת מעד קל"י האthon.

הקב"ה שומר את ישראל מהקנס ונחש זו"ן דקל"
והני יי' מימינא ווי' משמאלא, ואתבלילו בהני תרי ואלו
העشر ספירות דקל" הן עשר מימין ועשר משמאלי וככלולות באלו השתיים חמור
ולאותן, פלא אינזון משתבח בקס"ם והם כולם נמצאים וככלולים בנוקבא

דנוגה הנקרה קسم. ואית עשרה אחרגין דימינא ועשרה דשלא, דמשתבחין בנח"ש יש עשרה אחרים בימין ועשרה בשמאלי שהם נמצאים ונכללים בנחש שהוא צד הוכר דנוגה. **ועל דא בתיב** ועל זה כתוב כי לא נחש ביעקב ולא קסם ביישראלי נחש וקסם הם צד הוכר דנוגה שבו יש עשר ספריות דקל"י וקסם הוא נוק' דנוגה שביה יש גם עשר ספריות דקל"י. **מאי טעם** ומה הטעם שאינם ביעקב ויישראלי, **בגין כי יהוה אלהיו עמו** לפי שה' אלהיו עימם לשמרם מהטומאה והקל"י.

בלעם הנאה הורע בעינו ואמר אם אני משועבד לקדושה איה כבודי ויהלך להתרחקם באתונן שתעשה רצונו

מפטרא דנח"ש, נפק שו"ר, **מפטרא** דקס"ם, נפק חמוץ"ר ו**דא** הוא שור ו**וחמור** מעד הנחש יוצאת הס"מ בחינת שור המועד שחיבב סקילה, ומעד הקסם יוצאה נוק' דקל"י שהוא בחינת החמור ועליהם נאמר לא תחרוש בשור ובchmodor ייחדיו. **ועל דא בלעם, כיון דידע** **דא תקשר ברשותך אחרא, ואמר ליה** ולכן בלעם שידע שעכשו הוא מתקשר עם צד הקדושה ומשתעב אליה והוא אומרת לו שילך עם שרי בלק **אך את הדבר** אשר אומר לך אותו דבר **ונgo'**, **אבאиш ליה, ואמר,** **ומה אז היא יקרה דילוי** הורע בעינו הדבר ו אמר היכן הוא כבודי אם אני משועבד אל הקדושה. **מיד אסתפל בחרשו, ולא אשכח דיה** בראשה, **אלא האי אתון** מיד הסתכל בכשביו ולא מצא מי שהיה ברשותו לעשות בראשה אלא האתון שהוא הנוק דקל"י המורדת בקונה.